

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 80Ek/295/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123228669
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ivanko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123228669.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. A., nar: XX.X.XXXX, 43, trvale bytom B. C. XX, XXX XX B. zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice - Staré Mesto IČO: 47 234 466 proti povinnému: D. E., nar: 25.6.1978, trvale bytom F. XXX/X, XXX XX G. o vymoženie 200 Eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Soňa Majkútova so sídlom exekútorského úradu Štúrova, 90501 Senica, IČO: 36091952, o sťažnosti oprávneného proti II. výrokovej vete uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 80Ek/295/2023 zo dňa 12. 07. 2024, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť oprávneného proti II. výroku uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 80Ek/295/2023 zo dňa 12. 07. 2024 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, vydaným vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 80Ek/295/2023 zo dňa 12. 07. 2024 súdnym prvým (I.) výrokom sú exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku v celom rozsahu zastavil a druhým výrokom (II.) zaviazal oprávneného nahradiť súdnemu exekútorovi trovy súdneho exekútora vo výške 72,00 eur.

2. Proti výroku II. uznesenia o trovách konania podal oprávnený včas sťažnosť, ktorú odôvodnil predovšetkým tým, cit.: „V prejednávanej veci je situácia taká, že k zastaveniu predmetnej exekúcie dochádza z dôvodu, že po dôvodnom začatí exekúcie došlo zo strany nezávislého a nestranného súdu k zrušeniu exekučného titulu, teda z iného dôvodu, ako pre vymoženie alebo pre splnenie vymáhaného nároku. Tento dôvod zastavenia exekúcie však nie je možné pričítať oprávnenému, keďže oprávnený v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie objektívne nemohol vedieť, že zhruba o rok neskôr bude exekučný titul zrušený nezávislým a nestranným súdom a takéto zrušenie exekučného titulu nemohol nijakým spôsobom ovplyvniť. Oprávnený sa domáhal vykonania predmetnej exekúcie z dôvodu, že v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie mu exekučný titul priznával nárok, ktorý zo strany povinného nebol dobrovoľne splnený a predmetný exekučný titul bol riadnym, formálne a materiálne vykonateľným exekučným titulom. Oprávnený tak v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie iba využil svoje oprávnenie, ktoré mu priznával zákon. Preto si dovoľujeme hrubo nesúhlasiť s názorom exekučného súdu obsiahnutým v bode 12 odôvodnenia napádaného rozhodnutia, podľa ktorého oprávnený zavinil začatie predmetnej exekúcie. Tento názor je potrebné považovať za absurdný, nakoľko prakticky žiadna exekúcia nemôže začať bez aktívneho konania oprávnenej strany, teda bez „zavinenia“ oprávnenej strany. Rozdiel je v tom, či je takéto „zavinenie“ na začatí exekúcie dôvodné alebo nie, pričom v prejednávanej veci je evidentné, že oprávnený sa domáhal vykonania exekúcie dôvodne, na podklade riadneho, materiálne a formálne vykonateľného exekučného titulu. Ak by sa oprávnený nedomáhal vykonania exekúcie dôvodne, konajúci exekučný súd by jeho návrh na vykonanie exekúcie zamietol a nepristúpil by k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie. ... Na záver dodávame, že o správnosti vyššie prezentovaných záverov svedčí aj fakt, že ani samotný exekučný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia necituje ani len jedinú ustanovenie zákona, na podklade ktorého by oprávnený mal byť zaviazaný na náhradu trov exekúcie. Ani samotné ustanovenie § 198 ods. 2) zákona

č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti nezakotvuje povinnosť oprávneného nahradiť trovy exekúcie, keďže dané ustanovenie hovorí o účastníkovi, ktorý má byť povinný platiť trovy exekúcie. Ako sme však na to poukázali, oprávnený v prejednávacom prípade nemôže byť zviazaný na náhradu trov exekúcie, keďže na to nie sú splnené podmienky podľa ustanovenia § 199c ods. 1) tohto zákona, preto exekučný súd mal v prejednávacom prípade postupovať v zmysle ustanovenia § 199c ods. 4) tohto zákona a na náhradu trov exekúcie zviazať povinného.“ Na základe uvedeného navrhol, aby súd výrok II. zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie

3. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

4. Podľa § 250 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení zákona č. 87/2017 Z.z. (ďalej len „CSP“), ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

5. Podľa § 198 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.

6. Po preskúmaní sťažnosti oprávneného proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka dospel súd k záveru, že bola podaná včas, ale je v celom rozsahu nedôvodná.

7. K časti sťažnosti proti zviazaní oprávneného nahradiť súdnemu exekútorovi náhradu hotových výdavkov súd uvádza, že uvádza, že nespochybňuje oprávnenie oprávneného podať návrh na vykonanie exekúcie, pokiaľ disponuje vykonateľným exekučným titulom. Zároveň však spolu s podaním návrhu na vykonanie exekúcie prechádza na oprávneného aj riziko, že bude zviazaný znášať trovy súdneho exekútora v prípade, ak dôjde k ukončeniu exekúcie z iných dôvodov, ako vymožením uloženej povinnosti. Z ustanovenia § 197 Exekučného poriadku totiž bez akýchkoľvek pochybností vyplýva (pozri formuláciu „...patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania,...“), že súdnemu exekútorovi patrí minimálne náhrada paušálnych výdavkov, ktorá je určená vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky vo výške 60,00 eur, ktorá sa zvyšuje o daň z pridanej hodnoty v prípade, ak je súdny exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty za každú exekučnú vec, ktorá mu je pridelená. Oprávnený spochybnil, či mu je možné dôvod zastavenia exekúcie pričítať, keď vychádzal z vyznačenej doložky vykonateľnosti a jej zrušenie nemohol predvídať. Všeobecne možno uviesť, že oprávnenému je možné dôvod zastavenia pričítať vždy, nakoľko pokiaľ by návrh na vykonanie exekúcie podaný nebol, žiadne náklady by súdnemu exekútorovi s vedením exekúcie nevznikli. Aj keď ide v danom prípade o výkon práva (podať návrh na vykonanie exekúcie), nejde o výkon práva bezodplatný. S podaním návrhu na vykonanie exekúcie (ako výkonom práva) sú vždy spojené náklady (napr. súdny poplatok), ktoré platí ten, kto návrh podáva s očakávaním, že ich bude mať nahradené povinným. Rovnako tak v prípade udelenia poverenia na vykonanie exekúcie súdom vznikajú náklady súdnemu exekútorovi, ktorý ich má mať nahradené. Súdny exekútor nie je oprávnený bez ďalšieho poverenie udelené súdom na základe návrhu oprávneného odmietnuť, či vrátiť, ale exekúciu je povinný začať vykonávať. Ani prípadné procesné pochybenie súdu, ktorý exekučný titul vydal, nemožno pričítať súdnemu exekútorovi, ktorému vznikli náklady spojené s vedením exekúcie iba z dôvodu, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie. Realizácia práva oprávneného nebola zmarená ani postupom exekučného súdu, ani postupom súdneho exekútora, a preto pokiaľ vznikli v exekučnom konaní súdnemu exekútorovi náklady, má ich mať nahradené od toho, kto je účastníkom exekučného konania a exekúcie a tým je iba oprávnený a povinný a nie orgán, ktorý vydal exekučný titul. Povinný nezapríčinil vyznačenie doložky vykonateľnosti, preto nemožno uvažovať o jej zavinení na zastavení exekučného konania. K v súčasnosti účinnej právnej úprave Exekučného poriadku sa Ústavný súd Slovenskej republiky vyjadril napríklad v uznesení č.k. II. ÚS 306/2022-30 zo dňa 29. 06. 2022 a uviedol napríklad aj, cit.: „dôvod zastavenia exekúcie je pričítateľný sťažovateľovi, ktorý ako dominus litis podal návrh na vykonanie exekúcie, za čo nesie procesnú zodpovednosť.“. V skutkovo obdobnom prípade Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení č.k. III. ÚS 114/2023-23 zo dňa 02. 03. 2023 uviedol, cit.: „okolnosti veci môžu odôvodňovať, aby oprávnenému bola uložená povinnosť znášať trovy exekúcie, ktoré vznikli povinnému, v prípade, ak oprávnený iniciuje exekúciu v dôvere v rozhodnutie, ktoré v dôsledku doložky vykazuje znaky vykonateľnosti, ale exekúcia musela byť zastavená po tom, ako sa preukázalo, že rozhodnutie vykonateľné nebolo. Hoci podľa ústavného súdu záver všeobecných

súdobov o tom, že oprávnený má nahradíť trovy exekúcie, nie je jediným možným, nejaví sa svojvoľným či odporujúcim zmyslu a účelu zákona.“

8. Súd nespochybnúje, že oprávnený nevzal návrh na vykonanie späť, ani skutočnosť, že dôvod zastavenia exekúcie umožňuje exekúciu zastaviť iba exekučnému súdu a nie aj súdnemu exekútorovi, no uvádza, že na náhradu hotových výdavkov súdnemu exekútorovi má byť zaviazaný oprávnený, ktorý podal návrh na vykonanie exekúcie a znáša tak riziko, že môže dôjsť aj k zastaveniu exekúcie bez čo i len čiastočného vymoženía pohľadávky.

9. Z vyššie uvedených dôvodov sudca podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 202 ods. 1 Exekučného poriadku sťažnosť oprávneného proti druhému (II.) výroku uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 80Ek/295/2023 zo dňa 12. 07. 2024 vydanému vyšším súdnym úradníkom o uložení povinnosti oprávnenému nahradíť súdnemu exekútorovi trovy súdneho exekútora vo výške 72,00 eur zamietol, keď sa stotožnil so záverom, že hotové výdavky vynaložené súdnym exekútorom sú dôvodne priznané, vrátane ich výšky, keď oprávnenému možno pričítať dôvod zastavenia exekúcie, keď podal návrh na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorého doložka vykonateľnosti bola vyznačená nesprávne, a preto podľa § 198 ods. 2 v spojení s § 199c ods. 1 Exekučného poriadku je daný dôvod na rozhodnutie o náhrade výdavkov súdneho exekútora oprávneným vo výške 72,00 eur (II. výrok sťažnosťou napadnutého uznesenia).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (